

som man nu tager afstand fra. Nu går man videre, nu vil man gerne styrke ngo-bistanden. Hvis det er det, der er udkommet af den her debat, er vi meget tilfredse, og så er vi klar til at hæve vores ambitioner i forhold til ngo-bistanden.

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 35: Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en pulje til en forstærket oplysningsindsats om udviklingsarbejde og globalisering i udviklingslande på 45 mio. kr.

Af Jeppe Kofod (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Morten Helveg Petersen (RV), Gitte Seeberg (NY) og Frank Aaen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 22.01.2008).

Kl. 18:19

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 18:19

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg vil også her gerne starte med på regeringens vegne at opfordre Folketinget til at afvise det fremsatte beslutningsforslag. Når jeg anbefaler en afvisning af beslutningsforslaget, er det, fordi de målsætninger, som beslutningsforslaget indeholder, efter min opfattelse allerede kan opfyldes inden for de rammer for oplysningsvirksomhed, som vi har i dag. Man kan selvfølgelig altid bruge flere penge, også på oplysning i Danmark, men det er fortsat regeringens opfattelse, at flest mulige offentlige midler skal gå direkte til konkrete projekter i udviklingslandene til gavn for de fattige.

Forslaget opfordrer til en analyse af den hidtidige oplysningsindsats. En sådan analyse har jeg rent faktisk allerede taget initiativ til at iværksætte. Analysen vil bestå af et forstudie, som vil ligge klar i midten af maj, og en egentlig evaluering, som offentliggøres i oktober i år. Ngo'erne vil naturligvis blive inddraget i hele den her analyseproces.

Formålet med forstudiet – altså det studium, der nu er i gang – er at skabe grundlaget for en evaluering af den oplysningsvirksomhed, der finansieres af Udenrigsministeriet. Forstudiet vil især fokusere på indsamlingen og en foreløbig analyse af materialet om ansøgte og gennemførte oplysningsaktiviteter. Forstudiet vil desuden identificere relevante metoder, der kan anvendes til effektivvurderinger af de gennemførte oplysningsaktiviteter. Endelig vil forstudiet foretage en foreløbig vurdering af de bevillingskriterier og retningslinjer, der ligger til grund for forvaltningen af tilskuddet til oplysningsvirksomhed. Samlet set vil forstudiet således udgøre grundlaget for den egentlige evaluering, der som sagt vil ligge klar til efteråret. Når den endelige evaluering foreligger til efteråret, er jeg naturligvis rede til at drøfte, hvorledes vi får de bedste vilkår for oplysningsaktiviteter i Danmark inden for de rammer, som vi kender.

Beslutningsforslaget omtaler en undersøgelse, som de nordiske FN-kontorer udarbejdede i 2007, hvoraf det fremgår, at ni ud af ti danskere troede, at levestandarden for verdens fattigste var langt dårligere, end den rent faktisk var. Det er selvsagt glædeligt at konstatere, at levestandarden i udviklingslandene er langt bedre, end befolkningen forventer, men det viser på den anden side, at der er behov for bedre oplysning, specielt om de mange gode resultater, der opnås med bl.a. støtte gennem de danske bistandsmidler.

Beslutningsforslaget nævner endvidere OECD's seneste evaluering af dansk bistand, og jeg er enig i rapportens, altså OECD's rapport, ord om, at ngo'erne er vigtige samarbejdspartnere, også når det gælder oplysningsområdet. Derfor har jeg netop besluttet at iværksætte særlige oplysningsaktiviteter i relation til Afrikakommissionens arbejde og ligeledes i relation til Danmarks værtskab for FN's klimakonference, COP15, hvor ngo'erne vil blive inddraget med det formål yderligere at stimulere den brede folkelige diskussion om vigtige globale udviklingsproblemer. Jeg mener, at der er tale om to for Danmark så store begivenheder, at jeg altså har

indvilliget i at finde midler til sådanne målrettede oplysningsaktiviteter i relation til disse to store begivenheder.

OECD-rapporten nævner, at oplysningsvirksomhed har høj prioritet i Udenrigsministeriet, men rapporten påpeger også, at Udenrigsministeriet bør gøre mere brug af nye medier. Det mener jeg rent faktisk at Udenrigsministeriet har gjort sig umage med igennem flere år, og jeg vil gerne nævne et par eksempler på sådanne initiativer, hvor der er brugt såkaldte nye medier.

Et eksempel er, at Udenrigsministeriet i efteråret 2006 færdiggjorde en helt ny version af u-web, som er Danidas website for børn og unge om ulande og udviklingsbistand. I marts 2007 blev der åbnet for en tredje verdensblog på u-web, hvor ti unge ghanesere kunne blogge med danske skoleelever og derigennem fortælle om deres dagligdag og interesser. Målgruppen var elever i folkeskolens ældste klasser, og det indgik i fagene engelsk, samfundsfag og historie på en tværfaglig måde.

Kl. 18:24

Et andet eksempel er ulandskalenderen, som jo er et velkendt og populært oplysningsinitiativ, der nu har eksisteret i mere end 40 år. Kalenderen er et samarbejde mellem Danida, Danmarks Radio og en ngo-organisation og ledsages hvert år af undervisningsmaterialer og oplysninger om det pågældende ngo-projekt. I 2007 gik overskuddet fra salget af ulandskalenderen til skolegangen for mayabørn i Guatemala. Som noget nyt blev der udarbejdet et online computerspil, hvor de danske børn kunne lære om mayabørnenes hverdag og livsvilkår.

Det sidste eksempel, som jeg vil fremhæve, er lanceringen af Afrikastrategien sidste år, hvor der foruden den traditionelle formidling af de centrale budskaber og temaer om Afrika og det danske engagement som noget nyt blev anvendt visualisering af budskaberne. Dette skete gennem filmklip og fotos kombineret med lydclip og en blog, hvor udenrigsministeren og jeg selv i 10 dage bloggede med den danske befolkning om Afrikastrategien. Det synes jeg selv var en interessant og ny måde at kommunikere med borgerne på.

Beslutningsforslaget omtaler endvidere behov for at sikre, at næste generation bliver klædt på til på et kvalificeret grundlag at indgå i samfunddebatten om globaliseringens muligheder og konsekvenser for de fattige lande. Det er min opfattelse, at der allerede i dag fremstilles gode

undervisningsmaterialer gennem ngo'ernes projektrelaterede oplysningsmidler og Danidas oplysningsbevilling. Flere af de store ngo'er har deres egen skolehjemmeside, hvor lærere og elever kan hente værdifuld oplysningsmateriale om udviklingslandene.

Danidas oplysningsudvalg har gennem de seneste år haft et samarbejde med UNI-C, som er Danmarks it-center for uddannelse og forskning. Dette samarbejde sikrer, at alt det oplysningsmateriale, der fremstilles med støtte- og oplysningsbevilling, enten bliver omtalt eller er direkte tilgængelig for undervisningssektoren for såvel folkeskolen som gymnasiet og de erhvervsrettede uddannelser. Det gælder ligeledes en lang række film, der er produceret med støtte fra Danidas oplysningsbevilling.

Det er dybest set noget af alt det, som den evaluering, som jeg omtalte før, skal ind og analysere nærmere og set på effekterne af.

Afslutningsvis vil jeg blot referere til beslutningsforslagets omtale af oplysningsindsatsen i Norge og Sverige. Det er korrekt, at svenske og norske ngo'er kan anvende en større del af ngo-bevillingen til oplysning om deres projekter i udviklingslandene. Men det betyder jo samtidig, at der bliver færre midler til projektarbejdet i de fattige lande.

Jeg vil også gerne pege på en anden forskel mellem Danmark og Norge-Sverige, nemlig at Danmark er det eneste lande i Norden, hvor alle ulandsformidlere har mulighed for at søge om støtte til ulandsoplysning, uanset om de er ngo'er, kunstnere, institutioner eller privatpersoner. Vi har valgt den model i Danmark, fordi vi mener, at den danske model er med til at styrke den folkelige forankring.

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en enkelt kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 18:27

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg noterede mig med interesse, at ministeren sagde, at i forbindelse med COP15 og i forbindelse med Afrikakommissionens arbejde ville der blive sat yderligere penge af til oplysning.

Jeg vil spørge helt uvidende: Hvilken beløbsramme snakker vi om, og hvad snakker vi om, med hensyn til hvor midlerne kommer fra?

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jamen jeg synes, det er to meget relevante spørgsmål at stille i den sammenhæng. Jeg er ikke færdig med selve setuppet for det nye initiativ. Men jeg syntes, det var relevant at nævne her, da jeg havde på fornemmelsen, at det var noget, der havde Tingets interesse.

Jeg luftede ideen på NGO-forum, hvor vi drøftede civilsamfundsstrategien, og hvor jeg luftede ideen om at indgå et tæt partnerskab med ngo'erne netop i relation til de to store begivenheder, altså Afrikakommissionens arbejde og også det danske værtskab for COP15. Men jeg er endnu ikke færdig med betingelserne og rammerne for dette partnerskab. Det er selvfølgelig også noget, der skal drøftes med ngo'erne, og det er der ved at blive taget initiativ til vil ske.

Kl. 18:27

vigtigt, at vi lige får bundfældet, hvad der blev kastet op i luften i går, og vi får sat os ned og tænkt os om, hvordan vi så rent faktisk i hvert fald fra vores side får lavet det sådan tekniske setup for et sådant partnerskab imellem Udenrigsministeriet og ngo'erne om oplysningsaktiviteter i relation til COP15 og altså også Afrika-kommissionen.

Jeg vil bare lige nævne, for så vidt angår...

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det bliver der ikke lejlighed til i denne korte bemærkning.

Men så er det hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 18:30

Jeppe Kofod (S):

Tak for bemærkningerne med oplysning om både klimaspørgsmål og Afrikaspørgsmål, for sådan må man forstå ministeren, og det er meget positivt, og setuppet må vi vende tilbage til.

Jeg vil spørge, om det bliver muligt så for ngo'erne at lave selvstændige aktiviteter, altså uafhængige af regeringens øvrige aktiviteter. Det er altså selvstændige ngo-oplysningsaktiviteter, vi taler om, som man så kan lave. I den her forbindelse, når ministeren nu er på talerstolen, vil jeg spørge, om ministeren kan oplyse, om det her dilemmaprojekt, dilemma.dk, er noget, ministeren vil fortsætte med, eller om ikke de penge, der er blevet brugt, hvor 40 pct. er blevet brugt på administration og konsulenter, kunne bruges bedre til oplysning f.eks. fra private danske organisationer.

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Ministeren.

Kl. 18:30

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes som sagt, at det lyder som en meget god idé. Jeg ved, at der med hensyn til COP15 er afsat 35 mio. kr. fra reserven i Finansministeriet til yderligere initiativer. Og man kunne jo godt forestille sig ud over COP15, at det måske kunne være fint at få nogle syd-ngo'er herop. Det ligger inden for Udviklingsministeriets perspektiv, og så kunne man jo godt forestille sig, at nogle af de her penge kom fra Finansministeriets ekstra bevillinger, og at de derfor ikke kun går fra budgetrammen i Udviklingsministeriet.

Kl. 18:28

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 18:29

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jamen som sagt var jeg også lidt betænkelig ved at nævne det her i dag, men syntes alligevel, at det var det rette sted at nævne det, for jeg er klar over, at det selvfølgelig har stor interesse.

Men der foregår jo utrolig mange ting omkring forberedelserne af værtskabet for COP15. Så sent som i går havde jeg sammen med klima- og energiministeren et møde med ngo'erne i COP15-forum, hvor vi også drøftede nogle af de her ting. Det er bare for at sige, at der er flere forskellige ideer i pipelinen, og jeg synes, det er

Kl. 18:29

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Det spørgsmål er der jo givet svar på i Folketingets Udenrigsudvalg, men jeg vil godt her rede-gøre for dilemmaprojektet, som kører videre.

Hele hjemmesiden kører videre og er blevet overdraget til UNI-C og vil være til rådighed for uddannelsessektoren, undervisningssektoren, og det er i hvert fald min opfattelse, at det er noget materiale, som bliver brugt. Ud over selve hjemmesiden og det oplysningsmateriale, som bliver udarbejdet, er projekterne jo nu ved at blive gennemført i takt med hele analysearbejdet, der selvfølgelig er gået forud for, at projekterne kan realiseres og gennemføres. Det arbejde pågår i de forskellige lande.

Kl. 18:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Jeppe Kofod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:31

Jeppe Kofod (S):

Det er jo ikke forbigået nogens opmærksomhed, at der har været voldsom kritik af dilemmaprojektet fra en række ngo'ers side. I det svar, jeg har fået på spørgsmål 54 – det kan jeg bekræfte – står der jo også, at det forventes, at der bliver bevilget 10,5 mio. kr. til dilemmaprojektet, hvoraf 6 mio. kr. er anvendt med henblik på at involvere danskerne, medier, konsulenttydelser, kommunikation osv. Det vil sige, at man har en meget, meget høj administrationsprocent i forhold til det her oplysningsprojekt, dilemma.dk.

Så jeg vil for det første spørge, om ministeren synes, det er rimeligt med så mange penge anvendt på konsulenttydelser og ikke på oplysning eller bistand til landene i Syd. For det andet vil jeg spørge ministeren, om også det her dilemmaprojekt vil være omfattet af den evaluering, som ministeren vil foretage af oplysningsindsatsen, som så kommer til efteråret.

Kl. 18:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:32

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Meningen med den evaluering, der skal være, er, at den skal omfatte al oplysningsaktivitet, som er finansieret af Udenrigsministeriet, og det vil sige, at den skal omfatte alt. Man kan rolig sige, at dilemmaprojektet da var afsætt til en – synes jeg – omfattende offentlig debat. Nogle valgte så at misbruge dilemmaprojektet til at køre ud ad en tangent, som jeg slet ikke synes havde nogen sammenhæng med selve dilemmaprojektet, fordi der var uenighed om selve setuppet. Men det at formidle problemstillinger og dilemmaer, som vi, der beskæftiger os med udvikling, dagligt må forholde os til, synes jeg da bestemt var relevant, og jeg mener faktisk, vi opnåede at give den fremstilling. Der var rigtig, rigtig mange, som var inde på hjemmesiden, mens den kørte som en del af selve dilemmaprojektet, og som sagt håber jeg, at det oplysningsmateriale vil blive flittigt brugt af uddannelsessektoren fremover, for der er faktisk rigtig meget oplysning i det materiale, som blev udarbejdet.

Kl. 18:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren. Vi går videre med ordførerne, og den første ordfører er Venstres ordfører, og det er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for en god og fyldig redegørelse, jeg vil prøve at bygge videre på den.

Når man læser B 35, får man indtryk af, at forslagsstillerne sætter lighedstegn mellem folkelig forankring og mængden af offentlige penge, som gives til oplysning. Dertil vil jeg bare sige, at det, at pamfletter, ulæste pjecer, støvede medlemsblade og Mellemfolkeligt Samvirkes famøse udviklings- og bistandsbibliotek skulle skabe en folkelig interesse for udviklingsbistand, simpelt hen er en illusion. En sådan direkte sammenhæng er der altså ikke. Og til trods for, at regeringen i 2005 skar ned på oplysningsmidlerne, hvad der bl.a. betød, at Mellemfolkeligt Samvirkes bistandsbibliotek er lukket, mener jeg faktisk ikke, at den folkelige forankring er blevet mindre. Faktisk mener jeg, at det stik modsatte er sket, og at den folkelige forankring rent faktisk er vokset.

Danmarksindsamlingen slog alle indsamlingsrekorder i 2007, Læger uden Grænser slog også i 2007 deres indsamlingsrekord, Folkekirkens Nødhjælp har med »Giv en ged« vist nytænkning og sammentænkt udviklingsbistand og oplysning til danskerne, og det giver folkelig forankring.

Således er der altså ikke noget, der tyder på, at de manglende pamfletter betyder det helt store i forbindelse med folkelig støtte til ngo'erne og udviklingsbistanden. Og for Venstre er det altså bare vigtigt at fastholde, at den danske udviklingsbistand bruges på verdens fattigste. Det er klart, at vi i Danmark også skal vide noget om, hvad alle milliarderne bliver brugt til, og at danskerne skal vide det, men det behøver vi altså ikke 45 mio. kr. i en ny pulje til. Der er masser af informationer derude allerede, ngo'erne kan bruge op til 2 pct. af det ansøgte beløb til projekter med oplysningsformål, og derudover er Danidas generelle oplysningsbevilling på 12,7 mio. kr. i 2008.

Der er altså alle muligheder for ngo'erne, der ønsker at lave information om oplysningsbistand. Jeg mener også, det skulle være muligt, at man inden for den ramme kan oplyse om udviklingsarbejdet og globaliseringen i udviklingslan-

dene, som det foreslås i beslutningsforslaget. I forbindelse med beslutningsforslagets opfordring til en analyse af de hidtidige oplysningsindsatser er der, som udviklingsministeren også bekræfter, allerede i ministeriet taget initiativ til en sådan undersøgelse, og Venstre støtter således ikke B 35, da vi mener, at udviklingsbistanden skal bruges på verdens fattigste. Den folkelige forankring er vigtig, men det er fejlagtigt at sætte lighedstegn mellem den mængde offentlige kroner, der bliver brugt på oplysning, og så den folkelige forankring.

Kl. 18:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 18:36

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu sad jeg lige så roligt efter ministerens meget fyldige og fornuftige redegørelse, nu vågnede jeg da op. Jeg må spørge ordføreren, om han oprigtigt mener, at man kan lave en direkte sammenligning mellem indsamlingsresultater og den oplysning, som kommer ud til den enkelte danske borger. Er indsamling – det, at man putter en tikrone i en bøsse – det samme, som at man ved noget om udviklingsforhold i verdens fattigste lande?

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:37

Karsten Lauritzen (V):

Hvis jeg skal svare som ordfører på SF's spørgsmål, så vil jeg sige, at jeg tror, at når folk bruger penge og bidrager til indsamlinger, så gør de det ikke bare automatisk, så tror jeg, de er bevidste om, at de støtter noget. Når jeg har været ude og samle ind for diverse bistandsorganisationer, så har jeg ofte mødt spørgsmålet: Hvad er det, der støttes? Og folk tager rent faktisk stilling. Jeg tror godt, at man kan tage danskernes villighed til at bidrage til ngo'ernes indsamlinger som udtryk for, at der er en folkelig forankring. Jeg tror sådan set godt, at når det, der bliver samlet ind, stiger i omfang, så kan man også tage det som udtryk for, at sagen også har fået en øget folkelig forankring.

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 18:37

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu har jeg jo en vis erfaring fra den virkelige verden med hensyn til indsamlinger og udviklingsoplysning, og mine erfaringer siger mig, at der er stor forskel på at købe en ged eller købe et æsel og de oplysninger, der i den forbindelse gives om en meget kort historie, og så det behov for oplysning om det lange, seje træk, det er at ændre fattigdommen f.eks. i Afrika, som langsomt er ved at stagnere, det går jo ikke opad, det går jo ikke i den rigtige retning. Mener ordføreren ikke, at det er væsentligt, at vi sørger for begge dele, at det er vigtigt, at dansk udviklingsoplysning ikke blot bliver: Køb dig en ged, så lærer du noget om en afrikansk kvinde i en meget, meget snæver relation? Man er nødt til at forstå de større sammenhænge, at Danmark er en del af en større verden – eller er udviklingsbistand bare reduceret til æsler?

Kl. 18:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:38

Karsten Lauritzen (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, giver Danmark jo ganske meget til oplysningsarbejde, og som ministeren også redegjorde for i sin redegørelse, har vi faktisk en særlig pulje på over 12 mio. kr. for 2008, hvor privatpersoner og alle mulige andre end almindelige ngo'er kan ansøge, til oplysningsarbejde.

Jeg synes faktisk, at den ramme, vi har afsat til oplysning, er ganske fornuftig, og min pointe er blot, at jeg ikke mener, man kan sætte lighedstegn mellem den mængde penge, som det offentlige, staten, bruger på oplysning, og så den folkelige forankring, men det mener ordføreren for SF måske.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 18:39

Jeppe Kofod (S):

Man hoppede også op af stolen med den sammenligning.

Nu får vi at vide, at vi giver tonsvis af penge, statslige penge, til oplysning, så jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om han kan bekræfte, at vi giver – relativt set – langt færre penge, også i kroner og øre, end både Norge og Sverige. Mens de pågældende to lande har givet flere

penge til oplysning, har vi skåret i oplysningsbevillinger til ngo'erne.

Det andet, jeg vil spørge ordføreren om, er, om ordføreren er vidende om, at der rent faktisk er en kæmpe interesse for det på f.eks. uddannelsesinstitutioner, og mange af de store rammeorganisationer, vi netop har diskuteret, får henvendelser om materialer og om oplysning, som de ikke kan honorere, fordi de ikke har ressourcer til det. Så der er et kæmpe behov, som vi kan hjælpe med at imødekomme ved at give en ny oplysningsbevilling. Kan Venstres ordfører se det her?

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:40

Karsten Lauritzen (V):

Hvis jeg skal svare hr. Jeppe Kofod, bliver jeg nødt til at sige, at det kan jeg ikke umiddelbart se, for jeg sætter ikke lighedstegn mellem den mængde af statslige kroner, der bliver givet til oplysning, og så den folkelige forankring. Jeg tror sådan set også på, at det er o.k., at der er nogle private aktører, som altså bruger penge på oplysning. Jeg synes da, at ngo'erne, som har store problemer med at finansiere projekterne i forhold til oplysning i folkeskolen, skulle gå ud og søge de muligheder, der er. Der er også andre muligheder end staten. Der er jo en grund til, at det hedder non-governmental organizations, og det er jo bl.a., at ikke al støtten til dem skal komme fra staten, som det ellers næsten er tilfældet i dag. Der er også andre muligheder for støtte til oplysning, f.eks. via det private erhvervsliv og private fonde. Dem synes jeg man skulle benytte sig af, og det tror jeg også sagtens kunne lade sig gøre.

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jeppe Kofod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:41

Jeppe Kofod (S):

Det tror jeg også ngo'erne er fuldstændig enige i. Jeg er i hvert fald enig i, at hvis de kunne få andre ressourcer andre steder fra, ville det være meget velkomment. Men her er der altså et spørgsmål, der handler om, hvorvidt vi vil være med til at give en meget lille håndsrækning til, at man ude på folkeskolerne kan lave noget ordentligt materiale, så vores børn bliver oplyst om globale forhold, om fattigdom, om udviklingslandene. Det er sådan nogle ting, som jeg

ikke kan forstå Venstres ordfører ikke kan se der er et behov for.

Det lyder nærmest, som om at fordi man samler nogle penge ind, så er der pludselig en kæmpe viden om det område. Er Venstres ordfører enig i, at vi som politikere har et ansvar for at sikre, at også de kommende generationer lærer noget om globalisering, lærer noget om fattigdom og ulighed, og at det derfor også er nødvendigt at give en form for oplysningsbevilling og dermed være med til at sikre, at det kan lade sig gøre i praksis?

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:41

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren fra Socialdemokratiet i, at oplysning er vigtig. Det sagde jeg også i min ordførertale. Jeg mener bare, at vi opfylder statens forpligtelse i forhold til opfølgningen inden for den ramme, vi allerede har givet.

Jeg må indrømme, at jeg ikke har fået nogen henvendelser fra folkeskoler om, at de meget gerne vil have mere materiale om udviklingsbistand, og at de ikke inden for den ramme, der er, har mulighed for at få noget. Jeg har tværtimod noteret mig, at mange ngo'er såvel som Udenrigsministeriet har et meget omfattende materiale til undervisningen i folkeskolen. Det har ministeren også redegjort for.

Jeg har ikke nogen undersøgelse, der viser, at der er et kæmpeproblem med mangel på oplysning om ulandsspørgsmål i folkeskolen. Det kan selvfølgelig være, at ordføreren fra Socialdemokratiet har noget, jeg ikke har adgang til, men så vil jeg selvfølgelig meget gerne se det.

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 18:42

Frank Aaen (EL):

Det lød på Venstres ordfører, som om man fik bedre information, når man skar i bevillingerne. Men det er jo ikke just en argumentation, som Venstre selv bruger i forhold til deres valgkamp, men det var selvfølgelig heller ikke information.

Men det, der så virkelig fik mig op af stolen, var den påstand om – eller det udsagn er i øvrigt korrekt – at ulandsbistand skal gå til verdens fattigste. Det er da interessant at høre det fra en repræsentant for en regering, som i den grad har

taget milliarder af kroner, der var afsat til verdens fattigste, og kommet dem ned i statskassenovre i Finansministeriet – og så skal det argument lige pludselig bruges i forhold til sølle 45 mio. kr. Det er jo ikke mange penge i det store regnskab, men det er mange penge for organisationer og for den informationsvirksomhed, der kan laves.

Ville det hjælpe Venstre, hvis pengene blev taget direkte fra finanslovens reserver?

Kl. 18:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:43

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil for at svare på hr. Frank Aaens spørgsmål blot sige, at da Venstre lavede justeringen af udviklingsbistanden, da man kom til i 2001, var det for at sikre en effektiv bistand, for hvis der er noget, vi sætter over bare at give et bestemt beløb i udviklingsbistand, så er det at give effektiv udviklingsbistand.

Vi sagde dengang, at i takt med at bistanden blev effektiv for verdens fattigste og med hensyn til fattigdomsbekæmpelse – med de prioriteringer, vi har – ville vi sætte udviklingsbistanden op. Hvad er det, der er sket? Det er jo et faktum, at regeringen i år hæver udviklingsbistanden og i regeringsgrundlaget skriver, at man vil øge udviklingsbistanden over en årrække. Og det mener jeg faktisk er lig med at regeringen har holdt ord; den har sagt, at den vil have effektiv bistand, det har den nu leveret, det viser internationale rapporter. Nu øger man så gradvis bistandsrammen. Det synes jeg faktisk er fornuftig, sammenhængende politik.

Kl. 18:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Frank Aaen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:44

Frank Aaen (EL):

Det der med at hæve bistanden over en årrække betyder vist, at det sker om mange år; sådan ser det i hvert fald ud med den måde, man er startet på i dag med nærmest ingenting.

Hovedargumentet mod at give flere penge til oplysning var altså, at pengene skulle gå til verdens fattige. Og det er jeg sådan set enig i. Så ser jeg et øjeblik bort fra, at den her regering jo i den grad har taget fra verdens fattigste og har puttet pengene ned i verdens rigeste lands finansministerium.

Derfor igen: Hvis vi nu siger, at vi tager pengene fra finanslovens generelle reserver, vil Venstre så være med til på den måde at sikre bedre information om vilkårene i udviklingslandene, bedre information og debat om, hvad der er konsekvensen af globaliseringen for verdens fattigste?

Kl. 18:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:45

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil jo starte med at glæde mig over, at Enhedslisten og hr. Frank Aaen for en gangs skyld er enig med regeringen; sådan opfattede jeg det i hvert fald, da hr. Frank Aaen sagde, at man var enig med regeringen i, at pengene skulle gå til fattigdomsbekæmpelse. Det tolker jeg, som om man, selv om man er ked af at indrømme det, faktisk godt kan have sympati for det, som regeringen har gjort.

Jeg vil minde om, at den her flytning af penge fra oplysning over til egentlig udviklingsbistand var noget, der skete i 2005. Og de der 45 mio. kr., eller hvad det nu var – det var der i den omegn – som man skar dengang, er jo ikke nogle, som man har puttet ned i statskassen, dem har man netop brugt til fattigdomsbekæmpelse inden for bistandsrammen.

Kl. 18:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er fru Tina Petersen.

Kl. 18:46

(Ordfører)

Tina Petersen (DF):

Vi skal behandle det her forslag, som drejer sig om en oprettelse af en pulje til en forstærket oplysningsindsats i Danmark om udviklingsarbejde og globalisering i udviklingslandene for 45 mio. kr. Forslagsstillerne er Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Ny Alliance og Enhedslisten. Forslaget, som fremsættes her, altså beslutningsforslag nr. B 35, er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 73 fra februar 2006, som dengang blev forkastet af flertallet.

Lad mig én gang for alle slå fast, at ulandenes problemer ikke er nemme at løse. Og jeg har den opfattelse, at man hertillands virkelig har en stor forståelse for, at ulandene med tiden skal forbedres. Danmark er et gavmildt land, og indsatsen over for ulandene er stor. Danmark lever fuldt ud op til det, man forventer i dag bl.a. fra

FN's side – altså med hensyn til vores målsætninger for, hvor mange penge vi bruger på udlandet i forbindelse med de målsætninger, FN har sat. Den danske stat yder mere, endda langt mere, end FN anbefaler i dag. Danmark har altså intet at være flov over, vi er blandt dem, som yder den bedste indsats, og som har gjort det i flere år, også i år. Jo rigere danskerne bliver, jo mere giver vi i bistand.

Men det er ikke kun staten, der gør en forskel. Hvad angår hjælpsomhed, er den danske befolkning beredvillig og meget legendarisk. Som politiker kommer man meget ofte ud og omkring hertillands, og netop her oplever jeg ofte, at det at være oplyst, hente oplysninger, ikke bare om ulandene, men også om ting, der sker i livet, og som berører livet, aldrig har været nemmere. I dag i den her globaliseringstid, som vi lever i, har vi internettet og et meget veloplyst medie, så det er helt klart mit indtryk, at den danske befolkning udmærket ved, hvad der foregår, og at den er meget velinformeret om, hvad der sker i verden.

Dernæst virker det, som om forslagsstillerne forestiller sig, at alle hertillands skal kunne vide alt om FN-målsætningerne frem til år 2015, ikke mindst bl.a. Parisererklæringen. Hvad forventer man? Jeg er ganske overbevist om, at den danske befolkning i almindelighed har nok at se til i dagligdagen med andre gøremål, ja, at den i det hele taget har en meget travl hverdag. Og det er nok ikke det her, der trænger sig mest på. Jeg ser forslaget, som foreligger her, mere som en holdningsbearbejdelse af befolkningen; der skal ændres på en holdning. Jeg ser 45 mio. kr., som kunne bruges langt bedre andre steder, end til at oplyse om ulandene i Danmark.

Kl. 18:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 18:50

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er centralt, at vi sikrer, at vi giver god udviklingsbistand, og at den også får den rigtige modtager, nemlig den fattige. Ligeledes vigtigt er det, at vi sikrer, at den danske befolkning er klar over, hvad bistandsmidlerne bruges til, at vi som borgere oplever, at pengene bliver brugt til reelle projekter og ikke bare forsvinder i skjulte kasser.

Det kræver, at projekterne bliver videreført midlet og synliggjort. Det kan gøres på forskel-

lig vis. Danmarksindsamlingen, som mange af os så på DR, er en måde. Diverse organisationers kampagner om æsler og geder er en anden måde. Men alle disse initiativer indeholder et vist element af indsamling af midler. Her går oplysning og indsamling hånd i hånd, mens der ikke er mange ressourcer i de forskellige udviklingsorganisationer til den rene oplysning til at blive klogere af og få mere viden af.

Rammeorganisationerne har samlet set inden for deres rammer 512 mio. kr. Hvis man nu fratrukker administrationsprocenten, der udgør 7 pct., står man tilbage med et beløb, hvoraf man maks. må bruge 2 pct. til ulandsrelateret oplysning. Det giver ca. 9,3 mio. kr. til folkelig ulandsrelateret oplysning. Så har vi miniprojektpuljen på omkring 0,5 mio. kr. og 4 mio. kr. via projektrådgivningen. Til sidst har vi så oplysningsbevillingen, som er på 13 mio. kr.

Det er generelt områder, som beløbsmæssigt – hvis vi regner tallene sammen – er beskåret i forhold til tidligere. Oplysningsbevillingen, som nu er på 13 mio. kr., var tidligere på 24 mio. kr. Det vil sige, at der er sket en besparelse, og den besparelse er noget, man mærker.

Nedskæringerne på oplysningsbevillingen og rammeorganisationernes ulandsrelaterede oplysningsmidler har haft konsekvenser. Det har medført langt mindre oplysning om de fattiges vilkår og baggrunden for fattigdom til fordel for branding, pr-relateret information, fund raising og diverse landsindsamlinger. Det er slut med rene oplysningsfilm. I stedet bruger man penge til lidt oplysning på DR, og det skal man ikke kimse af, men det kan ikke stå alene.

Der er meget lidt oplysning ude på skolerne, der er færre foredrag, og det skyldes, at folkene i organisationerne har forholdsvis lidt tid. Generelt ser vi en øget fokusering på de særlig salg-bare emner, dvs. kvinder, æsler og børn, og det skyldes, at organisationerne gerne vil sikre flere penge.

Vi ønsker ikke, at de penge, som ellers kunne bruges til oplysning, og som man har valgt at lade gå i finansministerens kasse, skal ligge i finansministerens kasse. Vi ønsker, at pengene skal tilbage og bruges til udviklingsoplysning. Derfor må vi få vendt tendensen. Det kræver, at vi øger midlerne til oplysning, og det er derfor, SF står bag B 35.

Vi er selvfølgelig indstillet på dialog om det her. Vi skal ikke være rigide. Det handler om både form, indhold og beløb, hvis ministeren er villig til at kigge positivt på grundideen om at

afsætte flere midler til udviklingsoplysning. For det er jo ikke kun til fordel for oppositionen i Folketinget. Det er generelt til fordel for de fattigste i de fattige lande, kan man sige, at der bliver sat flere penge af til oplysning. For jo mere oplysning vi får, jo større forståelse får vi alle sammen af, at verden hænger sammen, at vi ikke kan stå alene. Det er jo det, det grundlæggende handler om.

Vi synes, det er positivt, at ministeren snakker om at sætte yderligere midler af til COP15 og til Afrikakommissionen. Det giver god mening at bruge pengene på oplysning, og vi vil så kigge nærmere på, hvor pengene så kommer fra. Vi håber, det er yderligere midler, især når det drejer sig om COP15, for man skal være opmærksom på, at noget af det, udviklingslandene har været bekymrede for, er, at mange af klima-initiativerne ikke betyder, at der kommer yderligere midler til områderne, men må tages fra de eksisterende midler.

Vi støtter forslaget, som det ligger, men vi er ikke rigide, og vi er meget villige til at indgå i en dialog med ministeren om at kigge på oplysningsområdet.

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er hr. Lars Barfoed.

Kl. 18:54

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af, at der er en tilstrækkelig og en god oplysning om dansk udviklingspolitik. Der skal dels være information til rådighed om situationen i udviklingslandene, dels skal der være information til rådighed om dansk udviklingspolitik og danske udviklingsprojekter. Det er vigtigt for at sikre en generel og ordentlig folkeoplysning, men det er ikke mindst vigtigt for sikre en fortsat og gerne endnu større folkelig forankring af udviklingsbistanden.

Der er jo i virkeligheden to niveauer, hvorpå vi kan sikre den oplysningsaktivitet. Det Konservative Folkeparti har for nylig udarbejdet et debatoplæg om dansk udviklingspolitik, og her peger vi på, at vi dels skal se på, hvordan vi kan udvikle oplysningsvirksomheden om Danidas og ngo'ernes indsats, dels skal se på, hvordan vi kan styrke oplysningsvirksomheden om de forskningsresultater, der kommer frem om den forskning i dansk udviklingspolitik, som på forskellig vis drives i Danmark, for det er også vig-

tigt, at de forskningsresultater bliver formidlet til en bredere kreds og til offentligheden. Det er de to niveauer, som vi i Det Konservative Folkeparti står fast på, at der må være en grænse for, hvor stor en del af deres budgetter organisationerne kan bruge på oplysningsaktiviteter, for det helt afgørende må være, at vi sikrer, at midlerne først og fremmest bliver brugt til at hjælpe de fattigste mennesker i de fattigste lande i denne verden. Det er formålet med udviklingsbistanden.

Jeg vil gerne sige, at Det Konservative Folkeparti står fast på, at der må være en grænse for, hvor stor en del af deres budgetter organisationerne kan bruge på oplysningsaktiviteter, for det helt afgørende må være, at vi sikrer, at midlerne først og fremmest bliver brugt til at hjælpe de fattigste mennesker i de fattigste lande i denne verden. Det er formålet med udviklingsbistanden.

Når det er sagt, skal der selvfølgelig være midler til oplysningsvirksomhed, bl.a. netop for at sikre den folkelige forankring, der så igen i et demokrati som vores er forudsætningen for, at vi giver penge til at hjælpe de fattige i verdens fattigste lande.

Som andre vil vi da heller ikke i Det Konservative Folkeparti lægge os fast på, hvordan vi i den fremtidige udvikling af oplysningsindsatsen skal håndtere det. Der kan være mange gode forslag, som vi skal lytte til, ikke mindst i den proces, som ministeren har sat i gang.

Vi ser mulighederne for, som jo også er en del af beslutningsforslaget her, at man opretter en eller anden form for pulje, hvorfra man kunne søge om midler til oplysningsaktiviteter, hvor det altså ikke var penge, der på forhånd var den enkelte organisations ejendom, men hvor en eller flere organisationer måske i fællesskab kunne søge om midler til nogle oplysningsprojekter. Det var en ting, som man kunne gøre.

En anden mulighed er den, som vi hørte om på et møde, der her i efteråret var mellem Udenrigsudvalget og en række af ngo'erne, nemlig at lave en fælles hjemmeside for Danida og ngo'erne, så man på en sådan fælles hjemmeside kunne søge om oplysninger om både Danidas indsats, ngo'ernes indsats og om situationen i udviklingslandene. Sådan en portal til oplysning om dansk udviklingspolitik og situationen i udviklingslandene kunne også en være en mulighed. Det er noget, som vi i hvert fald i Det Konservative Folkeparti gerne vil se på. Det er som sagt et forslag, der er kommet fra ngo'erne selv.

Så ønsker vi også i Det Konservative Folkeparti efterhånden at styrke forskningen i udviklingspolitikken. Det skal vi gøre, fordi det er vigtigt, at vi hele tiden optimerer og forbedrer udviklingspolitikken, så vi får bedre resultater ude i landene. Den forskningsindsats skal selvfølgelig